

(…)

Dnia 30 kwietnia 2020 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. wpłynął wniosek o ukaranie radcy prawnego Z. C.. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniosła o wszczęcie, na podstawie art. 68¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Tekst Jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 637, 993 i 1778 z późn. zm.), postępowania dyscyplinarnego przed sądem dyscyplinarnym przeciwko radcy prawnemu Z. C. (PESEL (...)), wpisanemu na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. pod numerem wpisu (...), obwinionemu o to, że poprzez złożenie w dniu 4.07.2018 r. do Sądu Rejonowego w (...), pozwu o zapłatę przeciwko Z. K., zawierającego stwierdzenie o treści: „ faktycznym „powodem” w sprawach jw. był Z. K., który z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością podpisał pełnomocnictwo za R. K. ”, bez wskazania na tę okoliczność jakichkolwiek dowodów, przez co przekroczył granice określone przepisami prawa i rzeczową potrzebą, nie zachowując w swojej pisemnej wypowiedzi koniecznego umiaru, taktu oraz powściągliwości w okazywaniu osobistego stosunku do strony postępowania, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75 – dalej: (...)) w zw. z art. 12 ust. 3 i art. 38 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej: (...)). W pkt II wniosku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniosła o ukaranie obwinionego karą upomnienia.

Postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na skutek skargi z dnia 11 lutego 2019 r. złożonej przez adwokata Z. K., który zarzucił obwinionemu zachowanie mające na celu oczernienie skarżącego, wykonującego zawód adwokata. Skarżący wyjaśnił, że radca prawny Z. C., występując jako jego pełnomocnik otrzymał od skarżącego należne wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, a obecnie kieruje wobec byłego klienta bezzasadne pozwy, próbując w ten sposób skompromitować i oczernić skarżącego w oczach sądu, czego wyrazem jest pozew wniesiony w dniu 4 lipca 2018 r. do Sądu Rejonowego (...).

Postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczęła dochodzenie o przewinienia dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 URP i art. 6, art. 12 ust. 3 oraz art. 38 ust. 1 (...). Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dopuściła jako dowód w sprawie akta spraw o sygn. akt I C (...) (poprzednio I Nc (...)) oraz I (...) toczących się przed Sądem Rejonowym (...) I Wydział Cywilny. W dniu 3 lipca 2019 r. radca prawny Z. C. podczas przesłuchania wyjaśnił, że w swoim piśmie procesowym z dnia 4 lipca 2018 r. użył sformułowania „Z. K., który z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością podpisał pełnomocnictwo za R. K...” i jest to pewien skrót, bo to pełnomocnictwo mogło być napisane przez samego K. lub jego zaufanych pracowników, a w szczególności przez panią W.. Po przeprowadzonym dochodzeniu postanowieniem z dnia 3 lipca 2019 r., na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 741 URP Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzyła postępowanie dyscyplinarne.

Postanowienie zaskarżył skarżący Z. K.. W wyniku odwołania skarżącego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowieniem z dnia 25 września 2019 r., w sprawie o sygn. akt OSD 77/19, uchylił w całości zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania (pkt I), a kosztami postępowania obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W. (pkt II). W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż istnieje potrzeba uzupełnienia postępowania dowodowego i uzupełnienia ustaleń w zakresie zarzutu użycia przez radcę prawnego Z. C. sformułowania w pozwie o zapłatę z dnia 4 lipca 2018 r. o treści: „faktycznym „powodem” w sprawach jw. był Z. K., który z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością podpisał pełnomocnictwo za R. K.”, bez wskazania na tę okoliczność jakichkolwiek dowodów. Sąd zalecił przeprowadzenie dowodów z uzasadnienia pozwu z dnia 4 lipca 2018 r. oraz przesłuchania radcy prawnego Z. C. na okoliczności użycia sformułowania o treści: „faktycznym „powodem” w sprawach jw. był Z. K., który z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością podpisał pełnomocnictwo za R. K.”.

W dniu 15 lutego 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchała radcę prawnego Z. C., który wyjaśnił, że w swoim piśmie z dnia 4 lipca 2018 r., w którym użył zwrotu „Z. K., który z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością podpisał pełnomocnictwo za R. K...”, użył także określenia, że „umowa przelewu wierzytelności zawarta

pomiędzy Z. K., a R. K. miała charakter pozorny i miała uniemożliwić ściągnięcie od pozwanego kosztów postępowania od Z. K. w razie przegranej sprawy”. Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2020 r. został przedstawiony radcy prawnemu Z. C. (PESEL (...)), wpisanemu na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. pod numerem wpisu WR- (...) zarzut postępowania sprzecznego z zasadami etyki poprzez złożenie w dniu 04 lipca 2018 r. do Sądu Rejonowego (...) I Wydział Cywilny pozwu o zapłatę przeciwko Z. K., zawierającego stwierdzenie o treści: „Faktycznym powodem w sprawach j.w. był Z. K., który z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością podpisał pełnomocnictwo za R. K., bez wskazania na tę okoliczność jakichkolwiek dowodów, przez co przekroczył granice określone przepisami prawa i rzeczą potrzebą, nie zachowując w swojej pisemnej wypowiedzi koniecznego umiaru, taktu oraz powściągliwości w okazywaniu osobistego stosunku do strony postępowania, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 URP w zw. art. 12 ust. 3 i art. 38 ust. 1 (...).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny.

Dnia 4 lipca 2018 r. obwiniony Z. C. złożył do Sądu Rejonowego (...) I Wydział Cywilny pozew o zapłatę przeciwko Z. K.. W pozwie użył stwierdzenia o treści: „Faktycznym powodem w sprawach j.w. był Z. K., który z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością podpisał pełnomocnictwo za R. K.”. Na dowód tej okoliczności obwiniony nie wskazał jakichkolwiek dowodów.

W toku postępowania dochodzeniowego radca prawny Z. C. był przesłuchiwany dwukrotnie i potwierdził, że jest autorem ww. zwrotu. Potwierdził to również na rozprawie. Jednocześnie, poza swoimi twierdzeniami, obwiniony nie przedstawił żadnych obiektywnych dowodów dla poparcia prezentowanego stanowiska, które w swej treści stanowi poważny, pod względem prawnym, zarzut podrobienia podpisu i – jak wynika z treści wskazanego pozwu – mający na celu uzyskanie określonej korzyści majątkowej (k.57-58; k. 105-107). Jak wynika z treści wyroku Sądu Rejonowego (...) I Wydział Cywilny z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt II Cupr. (...), utrzymanego w mocy na podstawie wyroku Sądu Okręgowego (...) II Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 20 sierpnia 2019 r., sygn. akt II Ca (...) analizowana tam również kwestia zarzucanego sfałszowanego podpisu nie została udowodniona, co tylko potwierdza, iż zarzut obwinionego wobec skarżącego nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym (k.83-90).

Obwiniony w toku postępowania dochodzeniowego składał pisma (z dnia 20 lutego 2020 r., z dnia 4 marca 2020 r.), w których wskazywał dane świadków, jednakże bez podania okoliczności, na jakie mieliby być oni słuchani. Wobec przyznania przez obwinionego sporządzenia i podpisania pozwu z dnia 4 lipca 2018 r. zawierającego kontrowersyjne sformułowanie, niecelowe było słuchanie świadków, a zatem Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo oddalił te wnioski dowodowe. Dodatkowe dokumenty przedkładane przez obwinionego (z dni: 4 września 2016 r., 1 czerwca 2018 r., 2 lipca 2018 r., 4 lipca 2018 r.) potwierdziły konflikt istniejący pomiędzy radcą prawnym Z. C. a adwokatem Z. K.. Sąd zgodził się z oceną Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż pisma te w swej treści nie odnosiły się do zagadnienia podstaw, zasadności, celowości oraz konieczności użycia w treści pozwu z dnia 4 lipca 2018 r. zwrotu odnoszącego się do podrobienia pełnomocnictwa, a potwierdzały tylko relację pomiędzy skarżącym a obwinionym. Następnie, w piśmie z dnia 23 kwietnia 2020 r. obwiniony radca prawny Z. C., ponowił swoje dotychczasowe wnioski dowodowe, w przedmiocie przesłuchania świadków, wskazując, iż osoby te mogłyby potwierdzić fakt podrobienia podpisów w Kancelarii (...). Tymczasem, na tę okoliczność wystarczy przywołać treść uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego (...) I Wydział Cywilny z dnia 22 maja 2019 r., w sprawie o sygn. akt 1 Cupr. (...), w którym obwiniony w analogiczny sposób zarzucał Z. K. podrobienie podpisów na dokumentach. Zarzutem tym, mimo przesłuchania radcy prawnego Z. K. oraz świadków, o których przesłuchanie obwiniony wnioskował również w toku dochodzenia, Sąd Rejonowy (...) nie dał wiary, co w konsekwencji spowodowało utrzymaniem w mocy wyroku Sądu 1 Instancji przez Sąd Okręgowy (...) II Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 20 sierpnia 2019 r., sygn. akt II Ca (...) (k.144; k.83-90).

Dowody:

1.

Skarga z dnia 11 lutego 2019 r. z załącznikami (k. 1-4)

2.

Postanowienie o wszczęciu dochodzenia z dnia 19 marca 2019 r. (k. 7-8)

3.

Postanowienie z dnia 13 czerwca 2019 r. z aktami sprawy cywilnej Sąd Rejonowy (...) I Wydział Cywilny o sygn. akt I C (...) (k. 18-56)

4.

Zeznania radcy prawnego Z. C. z dnia 3 lipca 2019 r. (k. 57-58)

5.

Postanowienie z dnia 3 lipca 2019 r. w przedmiocie umorzenia postępowania (k. 62-66)

6.

Zażalenie skarżącego z dnia 15 lipca 2019 r. (k. 71-72)

7.

Postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) W. z dnia 25 września 2019 r. (k. 93-99)

8.

Zeznania radcy prawnego Z. C. z dnia 15 lutego 2020 r. (k. 105-107)

9.

Pismo radcy prawnego Z. C. z dnia 20 lutego 2020 r. (k. 111-122)

10.

Pismo radcy prawnego Z. C. z dnia 4 marca 2020 r. (k. 124-129)

11.

Zarządzenie z dnia 1 kwietnia 2020 r. (k. 131)

12.

Postanowienie o przedstawieniu zarzutów z dnia 1 kwietnia 2020 r. (k. 133)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 URP radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. (art. 6 (...)).

Wedle art. 12 ust. 3 (...) Świadcząc pomoc prawną, radca prawny zobowiązany jest z szacunkiem traktować wszystkich klientów, zachować umiar i takt w swoich wypowiedziach oraz powściągliwość w okazywaniu osobistego stosunku do stron i uczestników postępowania, sądu bądź organu przed którym występuje.

Wreszcie, zgodnie z art. 38 ust. 1 (...): Radca prawny, korzystając przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, nie może przekraczać granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą, zaś wg ust. 5: Radca prawny powinien w swoich wystąpieniach zachować umiar i takt.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny, w szczególności zaś potwierdzenie przez obwinionego użycie w pozwie przeciwko adwokatowi Z. K. sformułowania: „faktycznym „powodem” w sprawach jw. był Z. K., który z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością podpisał pełnomocnictwo za R. K.” oraz brak jakiegokolwiek usprawiedliwienia dla zawartego w tym zdaniu zarzutu podrobienia podpisu, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż dopuszczenie się przewinienia przez radcę prawnego nie budzi żadnych wątpliwości. Radca prawny Z. C. przekroczył granice określone przepisami prawa i rzeczową potrzebą i nie zachował w swojej pisemnej wypowiedzi koniecznego umiaru, taktu oraz powściągliwości w okazywaniu osobistego stosunku do strony postępowania.

Nie ma przy tym znaczenia dla kwalifikacji zachowania obwinionego okoliczność, iż w sprawie zainicjowanej pozvem wniesionym w dniu 4 lipca 2018 r., radca prawny występował (...) własnym imieniem i (...) własnej sprawie. Zwrócić zaś uwagę trzeba, że pozew wniesiony w dniu 4 lipca 2018 r. do Sądu Rejonowego Z. C. podpisał jako radca prawny, posługując się pieczęcią zawodową. Wykonywany przez obwinionego zawód został wprost wskazany i wyeksponowany przed sądem.

Radca prawny odpowiada za formę i treść przedstawianego stanowiska, zwłaszcza, jeśli jest ono formułowane w procesie sądowym, gdzie stanowisko i żądania winny mieścić się w prawem przepisany granicach, ale i mieć adekwatne odniesienie do obowiązujących reguł etycznych. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż obwiniony naruszył zasady etyki zawodowej, gdyż – jak sam przyznał – był autorem pozwu z dnia 4 lipca 2018 r. i potwierdził jego treść. Sąd uznał przy tym, iż okoliczności zasad wykonywania zawodu przez adwokata Z. K. oraz konfliktu pomiędzy oboma panami, o których obwiniony zeznawał nie mają znaczenia, a tym bardziej nie mogą być uzasadnieniem i usprawiedliwieniem dla zarzutu podrobienia podpisu przez adwokata Z. K..

Wobec powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał obwinionego winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Radca prawny bowiem powinien w wykonywaniu zawodu dbać o to, by w każdym aspekcie wykonywania zawodu (również działając (...) własnym imieniem) przestrzegać zasad etycznych obowiązujących radców prawnych. Zasady formułowania wypowiedzi przed sądem objęte są szczególnymi regulacjami, które w niniejszej sprawie obwiniony naruszył, nie przedstawiając żadnych dowodów na okoliczność podrobienia przez skarżącego podpisu, co zarzucił skarżącemu w pozwie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przychylił się do wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wymierzenia obwinionemu kary upomnienia. Mając bowiem na uwadze postawę obwinionego, jego przyznanie się do winy w toku rozprawy oraz zgodę na zaproponowaną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego karę, Sąd uznał, iż będzie ona adekwatna do wagi i okoliczności popełnionego czynu dyscyplinarnego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ust 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 75) oraz na podstawie uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, obciążając nimi w całości obwinionego.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych, w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.